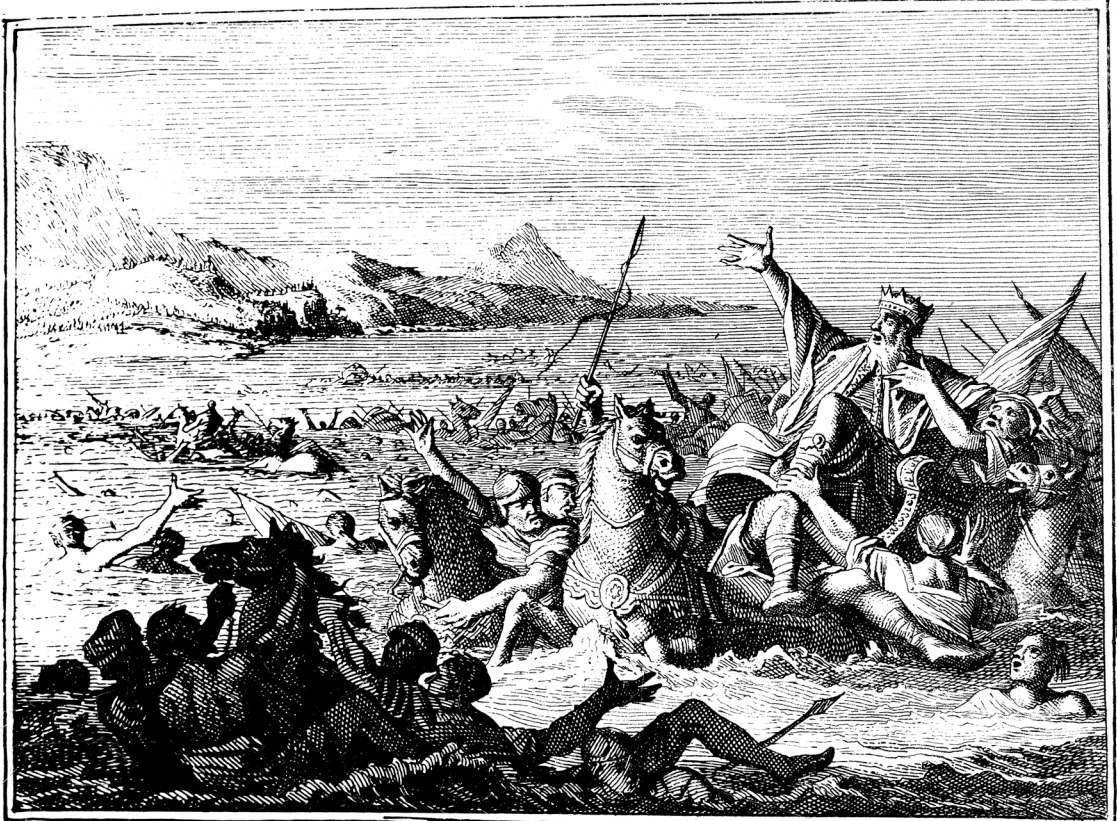

EXODUS XIV: 26, 27, 28.

62

DE HEERE zeide tot Mozes, Strekt uwe hand uit over de Zee: dat de wateren weder keeren over de Egiptenaars, over haare wagenen, en over haare ruiters. Doe strekte Mozes zyne hand uit over de Zee, en de Zee quam weder tegen het naaken van den morgenstond tot haare kracht, en de Egiptenaars vluchten die te gemoette; en de HEERE stortte de Egiptenaars in het midden der Zee. Want als de wateren weder keerden, zo bedekten zy de wagenen, en de ruiters des gantschen heirs Pharaos, dat hen nagevolgd was in de Zee: daar en bleef niet een van haar overig.

En Kapittel XV: 1, 2, 3, 4, 5, 6.

Doe zong Mozes en de kinderen Israëls den HEERE dit Lied, en spraaken: zeggende: Ik zal den HEERE zingen, want hy is hooglyk verheven, 't paard en zynen ruiters heeft hy in de zee geworpen. De HEERE is myn kracht en lied, en hy is my tot een heil geweest: deze is myn God, daarom zal ik hem een liefelyke wooninge maaken, hy is mynes Vaders God, dies zal ik hem verheffen. De HEERE is een krygsmann: HEERE is zyn Naame. Hy heeft Pharaos wagens en zyn heir in de zee geworpen: en de keure zyner hoofdlieden zyn verdronken in de Schelf-zee. De afgronden hebben ze bedekt: zy zyn in de diepten gezonken als een steen. O HEERE, uwe rechterhand is verheerlykt geworden in macht: uwe rechterhand, O HEERE, heeft den vyand verbroomen.